

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és lapfőigazgató:
MIHALIK SÁNDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyiltér soronként 30 fillér.

A vizsgák eltörlése.

Régóta halljuk hangoztatni úgy nálunk, mint a külföldön, hogy az évvégi vizsgák teljesen feleslegesek, sőt ártalmasok is, a mennyiben gyenge idegzetű ifjak ezáltal könnyen idegbetegséget kapnak, vagy legalább is hajlamosak lesznek a neurasteniának nevezett, mindinkább nagyobb elterjedésben levő idegbetegségekre. Számtalanszor volt arról szó értekezésekben hírlapi cikkekben, hogy az évvégi vizsgálat valóságos tortúra a szegény diákokra nézve, kik közül, a jó diáknak az évi osztályzatot illetőleg ritkán használ, gyakrabban árthat, a gyengébbeknek pedig a legtöbb esetben tényleg árt is. A lelkiismeretes tanár az év folyamán minden tanítványát megismerhette s tudja mit ér, mennyiben felel meg képessége és szorgalma a kívánalmaknak. Lelketlenség tehát az utolsó percze bizni azt, hogy ez a percz döntsön a diák sorsa felett, a szerint, a mint a kérdéseket illetőleg a tanulóra nézve a véletlen kedvező-e, vagy nem. Mindezek mondom általánosan tudva vannak s mégis ez ideig majdnem sehosem történt lépés a vizsgák eltörlésére.

Most azonban, miként egy fővárosi lapból értesülünk, a román kultuszminiszter egy rendelettel megelőzte a

legtöbb nyugati, művelt állam kormányát. Elrendelte ugyanis, hogy az iskolai évvégi vizsgálatokat meg kell szüntetni, mert azokra semmi szükség nincs, azok a tanuló képességére és szorgalmára nézve irányadók nem lehetnek, másrészt pedig melegágyai az idegbetegségek csiráinak.

A midőn teljes elismeréssel adózunk a román miniszternek ezen humánus gondolkodásra valló eszméje keresztülviteléért, egyben felvetjük a kérdést, hogy miként állanak a viszonyok nálunk? Vajjon nálunk hasonló intézkedésnek volna-e értelme? Es különösen volna-e gyakorlati értéke, eltekintve a humanus szempontoktól?

Nos hát kimondhatjuk, hogy a mi viszonyainknál fogva az évi vizsgák eltörlése nálunk nem volna indokolt legalább is ez idő szerint még nem. És pedig azért mivel nálunk a legtöbb helyen az iskolák annyira túl vannak zsúfolva tanulókkal, hogy ez a körülmény már magában is egyenesen megköveteli azt az utolsó próbát, azt az utolsó kísérletet, a melynél a tanulóknak alkalma nyílik esetleges mulasztásait pótolhatni. Mert hiszen, iskoláink túlszűfoltóságát véve alapul, alig tudok elképzelni oly tanárt, a ki tudva, hogy épen a túlszűfoltóság miatt, minden egyes tanulója képességét és szorgalmát évközben teljesen meg nem ismerhette; meg-

buktatna oly tanulót, aki a vizsgán megfelel, dacára annak, hogy évközben azon kevés esetekben, midőn kikérdezheték, talán kevés jelét adta a képességének vagy az igyekezetének. Az évi vizsga tehát a tanár lelkiismeretét is megnyugtathatja az által, hogy még egy utolsó alkalmat ad a tanulóknak a javításra. Hiszen sokan vagyunk, a kik visszaemlékezhetünk diákéveinkre, a midőn az utolsó hetekben többit tanultunk, mint az egész évben, főcél lévén a vizsga sikerülése!

Dehát ki az oka annak, hogy nálunk annyira túlszűfoltak az iskolák? Először is a korszellem, azaz a közép osztály, a mely seregestül hajtja az ifjúságot a kultúra igájába, igaz, hogy ezzel szemben a tanterv a maga szigorúságával ellensúlyozni hivatott a túlproductiót, de sikertelenül, mert bármennyire is fokozódnak az igények az idők folyamán, még sem sikerül a tanulók számát csökkenteni. Így állván a dolgok, hagyjuk csak meg egyelőre minálunk az évvégi vizsgálatokat tanuló ifjúságunknak ultimium refugiumként addig, a míg viszonyaink annyira javulnak e téren, hogy több iskolát állíthatunk fel és több tanerőt alkalmazhatunk.

A román kultuszminiszternek azonban mégis igaza van!

omikron.

TARCA.

Viktor haza jött.

Apró gyerekek voltak, mikor megüsmékedtek. A libát őrizték kint a mezőn; ott játszottak, ott veszekedtek, később pedig együtt szedték egymásnak a virágot. Ez volt tulajdonképen az ébredő szerelem első hirnöke.

A virág. A mező harmatos virága. Azután, hogy a leány cseperedni kezdett, János meg legénysorba jött, mind a kettő el volt telve a féltő szerelemmel, mely úgy támadt a szívükben, mint a hajnal, mint a napsugár. Szerették nagyon egymást. Együtt jártak a tánchelyre, együtt mentek haza, együtt voltak mindig, ha csak szerit ejthették. Azonban ezzel a tiszta, mély szerelemmel nem törődött senki. Még a szülők sem. Pedig törődniök kellett volna, mert a tulajdon édes vérük volt ez a két gyerek s ha növény ápolja, neveli a beléje oltott galyat, Istenem, miért akkor az egyforma emberek között a nagy válogatás. Miért keresik annyira, hogy melyik alkalmas a másikhoz. Hiszen egyik vagyunk. Egy Istennek a teremtményei. A földolog, hogy a szívünkben legyen meg az egymáshoz való szeretet. Az életnek ez a melegengető éltető napja.

Úgy fordult a dolog, hogy egy napon beállított a lányos házhoz egy idegen ember. Valami mesterember-féle.

Sánta volt és csúnya. Az egyszerű tanya házban, ahol úr volt a szegénység, két kézzel fogadták az embert. Legalább mesterember felesége lesz, vélték a szülők s a leány szabadkozó szavát elcsitította az életet tekitő apa ezzel az ítélettel:

— Vagy hozzá mégy, vagy pusztulsz a háztul.

Hozzá is ment, mert a másik háznál szintén fölhangzott a kemény ítélet a vagyont áhító, fősvény apa szájáról:

— A nemzetségömet nem törszi csúfá egy koldusfattyá sem.

Ezt az öreg Babarcsi mondta, a kérés, büszke paraszt, aki állhatatosan ragaszkodott ezúttal az ősi tadiciohoz.

Ez volt az első szakadás. És ez is csak arra volt alkalmas, hogy még jobban erőre kapjon az a mély, hatalmas érzés, mely összekötötte a szívüket, a lelküket, a gondolatukat. Nem is bírtak elszakadni egymástól. Harmadik hétre már visszajött az asszony, úgy amint elment, tisztán, érintetlenül, bárha fején viselte is az asszonyi főkötőt. Az anyja keblére borult és úgy zokogta:

— Inkább meghalok, édes anyám, de nem élek veled.

S a gyöngé anyaszív könyje összefolyt a boldogtalan asszony lelkének harmatesöppjeivel. Hiába, az anyaszív könnyen megtörik s együtt érez, együtt sír a gyermekével.

A lányasszony ilyformán otthon

maradt, azonban a sorsa egy volt a kivert kutyáéval. Az apja még a tekintetével is üzte, hajtotta a háztól. Nem is volt maradása otthon, átmenekült a körösztananyjához, a pusztai csárdába. Itt volt egyedül jó helyen. Egyebütt sehol. A tanyák népe, mely tiszteli még valamennyire az erkölcsöket, hitelt adva a kijátszott férj boszújának, valami csúf bűnnel megbélyegezte és hírét költötte az urahagyott asszonynak. Az azonban megvigasztalódott a nagy szerelemben. A legény ölelése feledtetett vele minden szenvedést, a csókja pedig megédesített minden keserűséget.

Igy telt el az idő szeretkezéssel anélkül, hogy csak egyszer is gondoltak volna a végre: mi is lesz voltaképen belőlük! . . . Egymásé nem lehetnek isten előtt, ezt tudták, ezért hát nem is beszéltek arról, szedték vidáman nap, nap után az élet virágait. Az egytájbeli legények sorra megházasodtak, a lányokból is új nemzedék serdült. Sebaj. Meghoz az idő mindent, gondolták. A gyümölcsöt is megérleli. új lombot is fakaszt, amit ismét lehervaszt. Majd csak gondoskodik ő róluk is az, akinek a madarakra is van gondja. Gondoskodott is. Kijelölte mindkettőjük sorsát, mely elől nem volt menekülés.

Egy tavaszi napon, mikor fakadt a fehér homok fölött a szőlő s a gyümölcsfák már tele voltak piros-fehér virágokkal, a levegőben pedig valami különös

Szanatorium Egyesület Orsován.

A József kir. hg. szanatorium egyesület orsovai fiókja, f. hó 9-én tartotta meg a polgári iskolában alakuló gyűlését mintegy negyven résztvevő ügybarát jelenlétében. (Sajnálattal volt tapasztalható, hogy a legmértékadóbb körök gyéren voltak képviselve.)

Mint már e helyen említve volt, ezen emberbaráti intézmény kezdeményezője és megteremtője városunkban Ritter Károlyné úrnő, a ki az egyesület megalakítására vonatkozólag nyert megbízatásának teljes odaadással igyekszik eleget tenni. Fáradtságának méltó sikere az egyesület megtestesülése, melynek alakuló gyűléséről álljanak itt a következők, buzdítva mindenkit a magasztos hivatás ügyének előbbre vitelére és pártolására.

A jelen voltak lelkes éljenzése közben Ritter Károlyné következő szívhöz szóló szavakkal nyitotta meg a tanácskozást:

Mélyen tisztelt Uraim és Hölgyeim!

Mindenek előtt engedjék meg, hogy tolmácsoljam Ő Kegyelmségének Lukács Györgynek, a Szanatorium egyesület elnökének forró köszönetét, a miért készek voltak hallgatni a hívó szóra és készek segédkezet nyújtani arra, hogy a jelenkor legrettenetesebb átkának a tuberkulózisnak gátat vethessünk.

Fogadják egyben az én csekély egyéniségem háláját is, a miért kérszemnek engedve megjelentek, részt vevendő az országos nagy mozgalomban, a mely a nyomor enyhítésére irányul.

Évenként 70-75 ezer azoknak a száma, a kik tuberkulózisban pusztulnak el. És lehetetlen, hogy mélyeséges szájalom ne fogjon el minket ha meggondoljuk, mit érezhet az a szegény ember, a ki két keze munkájával keresi meg családjának a kenyeret, akkor, mikor munkás kezéből kihull a szerszám és tetézéseül a saját

termékenyítő erő éledt mely forrásba hozza a vért: megváltozott a legény. Ki tudná azt megmondani, hogy miért? Senki. . . Az asszony nem adott rá okot. A csókja sem volt hidegebb, mint máskor. A szava, a nézése, a tekintete is ugyanolyan édes volt, mint mindig. És mégis ezen a napon megölelte a legény a hú kedvest, azután azt súgta a fülébe:

— Ez az utolsó csókom, Vikim, áldjon meg a jó Isten.

Az asszony tréfának vette a szót és ő maga is rámondta:

— Áldjon meg az Isten, Jani.

Hogy is vehette volna másként. Hiszen a nyári felhőből nem szokott hó hullani. A zivatart megelőzi a villámlás. Itt nem volt semmi előjel; egyszerre tört ki a vihar, mely rettenetes pusztítást vitt végbe a szerelmes asszonyszívben. Megsemmisített minden nemesebb érzést, kiölt minden akaratot, erőt, nőieségének, tisztaságának ápolására. És valami dacos, sötét elhatározás fogamzott meg a letarolt, megbénított lélekben, mely bosszút szomjúhozott a családokért. Elhagyatottnak érezte magát. Gyöngének, erőtlennek. Még az édes anyja oltalmát sem merete keresni. Csupán a köröstyanyja előtt borult le nagy fájdalommal és ott sírta, ott zokogta el panasztát:

— Meglássá köröstyanyám, amilyen jó voltam, olyan rossz löszök.

Nem mondott többet, nem bírt. A szava zokogásba fult, mely olyan volt, mint a zivatar után az enyhítő, csöndes

testi-lelki gyötrelmeinek, nyomorba sülyedni látja övéit. Megszűnt dolgozni a kéz, nincs betevő falat, a fekhely korhadó szalma csupán, a keresőnek minden lehelle, minden csókja melyet inségtől gyötört gyermekeinek ad, miasmát terjesztő, megmételvező.

Rettenetes kép! Es a fájdalmak fájdalma az, hogy nem a fantázia szülte de a rémes valóságnak hű esetelése e.

És menjünk tovább; mi vár azokra a szerencsétlen gyermekekre, a kik a nyomoron kívül még e pusztító kórnak a csiráit is kapják örökségül? Mi más? mint hogy vonszolják maguk után az életet mint egy kelletlen nyűgöt, nem ismernek örömet, jóllétet, önmaguk gyötrelmére, mások veszedelmére lézengenek itt, míg végre a kór elhatalmasodva rajtuk, kidülnek valahol. Ki vette észre, hogy egy nyomorulttal kevesebb? Ki dobott virágokat a jeltelen sirokra? Ki jegyezte fel a borzalmas tragédiákat? A legújabb időkig, senki sem. Most végre megremegett a jobbak szíve boldog emlékü József főhercegünk, Augusztó főhercegnő és az ország Hercegsprimása védnöksége mellett, Ő Exellentiaja Lukács György elnöksége alatt megalakult a Szanatoriumi egyesület, a melynek célja: felkeresni a nyomorúságok színterét, kiemelni környezetéből a szenvedőt és gondos ápolás alá helyezni őt oly helyen, hol vissza nyerheti az egészségét; Még ezzel sem elég-szik meg, de a kereső nélkül maradt családot segélyben részesíti, pénzzel, tanácsal látja el; így mentve meg a beteget és környezetét az életnek, az emberiségnek és örömeik.

Ennél szebb és magasztosabb célt képzelni nem lehet.

Szemelőtt tartva ezt, nem áldozza e mindenki szívesen a fillér-ét? Főleg Önökhöz fordulok hölgyeim; az ország minden táján megindult a mozgalom, lángol a lelkesedés, csupán mi maradnánk tétlenül a mi szíveinket nem gyújtáná fel a részvét? Képtelenségnek tar-

zápor. De azért sokat mondott ezzel a pár szóval; elmondta abban a léleknek minden érzését, minden szándékát.

Nemsokára ezután egy napon nem találták többé az asszonyt. Elment anélkül, hogy szólt volna valakinek. Csak az édes anyjával tudatta távozását, azonban annak sem mondta meg az igazat, csak annyit, hogy szolgálatba megy a városba nem akar a tanya csúfja maradni. Ne mutogasson őrá senki újjal. A megviselt öreg asszony igazat adott a gyerekeknek, megeskolta, megsimogatta az arcát és vigasztaló szavakkal eresztette útnak:

— Menj, édes lányom vezessen a jó Isten.

El is ment. Fölvette az élet keresztjét és vitte, hordozta, amerre a sors akarta. Sokszor nagyon nehéz volt, már-már megroskadt alatta, ekkor azonban segítségére jött a szépsége, a fiatalúsága, melyet akarva, nem akarva, föl kellett váltani pénzre. . .

A hat év, ami ezen idő óta napjaival lepergett, megváltoztatott mindent. A vihar elmúlt. A szenvedések, a fájdalmak megenyhültek. Csupán a nagy, igaz szerelemnek a zsarátnoka maradt meg, az szűnyadozott a szívük legmélyén. De ennek is csak nagyritkán érezték az égetését. Akkor, ha az emlékezés föllebentette néha a múlt fátyolát. És különösen most, amidőn Viktor haza jött valamely dologban és Babarcsi János neszét vevén ennek az itthonlétnek, maga is átbalogott a pusztai eszardába, hogy idők multával ismét találkozzanak. Egy-

tom ezt! Mi az-az évi 4 korona tagsági díj? Egy esokorról, egy esipkéről kell lemondaniok csupán és a nyomor enyhítésére már sokat tettek mert: csöppekből lessz a tenger.

A ki könnyen teheti és a kinek van feleslege, az áldozzon többet is az irgalmasság oltárára: 100 korona egyszer s mindenkorra, a pártoló tagok adománya.

És Önök Uraim, Önök távol tudnának maradni a cselekvés terétől, a mely az emberiség jóvoltát, előbbre vitelét célozza?

Úgy-e bár nem teszik ezt, nem tagadják meg önmaguktól, a póttetés érzetének gyönyörűségét?

Ebben a reményben szóltam Önökhöz, ebben a reményben kérem legyenek kegyesek mentől számosabban csatlakozni hozzánk és mentől többben belépni a tagok sorába.

E megleghangú szavak elhangzása után a gyűlés a tisztviselők és a választmány megválasztására tér át.

Elnökül: dr. Székely Mihály ajánlatára, Ritter Károlyné választatott meg nagy lelkesedéssel, mint a kinek legnagyobb érdeme az egyesület életre emelése s a ki ez érdemeinél fogva leg-hivatottabb az elnöki tisztségre.

Az egyhangulag megválasztott többi tisztviselők névszerint: *Altelnökök:* Popovics Mihály esperes, dr. Nádas Ignác, Kick Nándor, Mihalik Sándor. *Titkár:* dr. Nagy Sándor. *Jegyző:* Danielisz Elek. *Pénztáros:* Reutter Miklós. *Ellenőr:* Orelli Zoltán. *Ügyész:* dr. Székely Mihály. *Orvos:* dr. Schwartz Tivadar.

A választmány tagjai: Ádám Sándorné, özv. Artner Rezsöné, Gogoltan Sándorné, Koch Mihályné, dr. Nádas Ignác, Segercsán Vazulné, dr. Székely Mihályné, Tompa Károlyné, dr. Fantó Emil, Francz Ede, Freyler Ignác, Hal-may Károly, Hutterer Géza, Kund Aladár, Péczely Géza, dr. Popovics János, Roth Alajos, Weissl Ödön.

Az alapszabályok kidolgozására:

szerű, becsületes lelke ugyan tiltakozott ez ellen, mert hiszen ő róla letelt már ez a nemillő kalandozás, itt van az asszony, itt vannak a gyerekek, azokat kell neki nézni, nem a régi, az elhagyott szeretőt.

A tanyai eszarda, mely voltaképen csak vasárnapokon lesz tényleges korema, be volt fűtve. A tél virágokat rajzolt az ablaküvegekre. Szélfordulat állt be, keményre változott az idő. Az asztal mellett, közel a banyakemencéhez ült a eszardásné, Szélpál Júlia, meg a kereszt-lánya, Viktor. Valami elfogódásféle vett erőt Jánoson, mikor belépett. Észre lehetett venni a szaván, a mozdulatán. De remegett az asszony, a régi szerető is, amint meglátta a szép, szűz szöke embert és meghallotta a hangját.

János köszönt, azután tartózkodólag kezét nyújtott Viktornak, akit ha előzetesen nem vesz róla tudomást, nincs mód, hogy felismerjen valaha. Az asszony teljesen megváltozott. Szép volt, sokkal szebb, mint régente. Teltebb, üdébb. Azonfelül külsőjében teljesen úri nő volt. A divatos ruha, továbbá a kalap, a keztyű, melyek az asztalra voltak téve, más asszonyt formáltak az egykori paraszt-lányból. És a beszéde, a kiejtése is más volt. Ezen meg is ütközött János. Mint-ha hűvös levegő csapta volna meg, úgy hatottak rá az idegenszerű tárgyak. Leült az asztal mellé. Bort kért, mintha csupán inni jött volna, nehogy vád érje, hogy ime, felesleges, családos ember létére visszatér a régi szerelméhez.

(Folytatjuk.)

dr. Nagy Sándor, dr. Popovics János, dr. Schwartz Tivadar és dr. Székely Mihály voltak szívesek vállalkozni.

Örömmel jelenthette elnök, hogy ily rövid idő alatt már 61 rendes és egy pártoló tag lépett be az egyesületbe.

Az alapszabályok elkészülte után ezek belügy miniszter úrnak fognak jóváhagyás végett előterjesztetni s ez által az áldást hozó, nemes intézmény testet ölt.

Vajha mennél többen lépnének be s ez által siettetnék az emberbaráti cél mielőbbi elérését!

Az „Erzsébet királyné“ találkozására a „Knyaz Potemkin“ torpedójával Galaczon.

Az „Erzsébet királyné“ nevű M. F. T. R. személyhajó a múlt héten Galaczon tartozkodván, a hajó személyzete észrevette, hogy egy torpedóhajó az orosz hadilobogó alatt közeledik felé s mintegy 4 kilométerre horgonyozik tőle; mint később kiderült, ez a torpedó a Knyaz Potemkinhoz tartozott. A nemzetközi szerződés értelmében Galaczon hadihajó nem tartózkodhatván, a város katonai parancsnoka rögtön azon kérelemmel fordult az orosz consulhoz, utasítaná a torpedóparancsnokát, hogy a kikötőt azonnal hagyja el. Az üzenet a torpedóparancsnokához jutván, a torpedó azonnal megfordult és Sulina felé vette útját, miközben az orosz hadilobogót, a vörös forradalmi lobogóval cserélték ki. Az „Erzsébet királyné“ utasai tehát nem mindennapi látványosságban részesültek, midőn alkalmuk volt az orosz revolúciós áramlat egyik mozzanatát közvetlenül szemlélni.

HIREK.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expedíálására vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

Előfizetési ár:

egy teljes évre	8 K.
fél évre	4 K.
negyed évre	2 K.

Személyi hírek. *Kand* Aladár M. f. t. r. révkapitány egy havi szabadságra Budapestre utazott. Szabadságideje alatt *Erdélyi* István kapitány, a „Mátra“ parancsnoka helyettesíti. — *Fialka* Károly alispán, *Vojnich* Guidó, törvényszéki elnök és *Juhos* Gyula, fölbirtokos f. hó 9-én Herkulesfürdőről automobilon Orsovára érkeztek, itt résztvettek a tiszteletükre rendezett-díjlövészetten, melynek végzetével este visszautaztak Herkulesfürdőre. — *Firczak* Gyula, munkácsi püspök, v. b. t. t., pápai őrgrof és dr. *Thauhoff* Lajos, egyetemi orvostanár, e. i. prodekan, Herkulesfürdőbe érkeztek. Az állomásnál *Arányi* Zsigmond, fürdőorvos, mint kezelő orvosuk, és *Kovács* Brun Emil, a Ferencz József udvar bérlője, fogadták az előkelő vendégeket, a kik több heti kurára jöttek a fürdőbe.

Kirándulók Orsován. F. hó 13-án a D. V. K. E. 15 tagja hajóval Orsovára érkezik. A község, — valamint Adakaleh és a Koronakápolna megtekintése után, másnap Herkulesfürdőre utaznak.

A Ponyika barlang hozzáférhetőbbé tétele. A kirándulók figyelmét

felhívjuk azon körülményre, hogy a D. V. K. E. helybeli alosztályának elnöksége a „Ponyika“ barlangnak könnyebben való bejárhatása tekintetéből a múlt héten oly munkálatokat eszközöltetett, a melyek folytán mostmár oda a kevésbé edzett túristák is könnyen bejuthatnak. A Ponyika barlangnak a Kazán szorosba torkolló nyilatán át kiindulva, annak csaknem a tulsó végén balra (a víz folyását véve jobbra) egy tölgyfa lépcsőn a Denevér barlangba — míg jobbra, ezzel csaknem szemben a kövek között készített lépcsőzetes ösvényen az eddig alig látogatott gyönyörű cseppkőbarlangba lehet jutni s míg az előbbiben a száználküli denevérek cincogását hallgatja a kiránduló, addig ez utóbbiban a cseppkövek sokféleségének szemléletébe merül el. Kérjük azonban ezúttal is a kiránduló közönséget, hogy a barlangokba szurokfáklyákkal egyáltalán ne menjenek és hogy kizárólag lámpákat használjanak. Különösen szükséges ezt a cseppkőbarlangban szigorúan szem előtt tartani, mert a szurokfáklya égése folytán keletkező nehéz füst a cseppkövekre, melyeknek felülete nedves, nyirkos leülepedvén — az eddig ragyogó fehérségű cseppkőfelületeket eltávolíthatlan koromréteggel vonná be. Ilyesmit tehát készakarva előidézni, egyenlő volna a barbarizmussal.

Zátonyra jutott hajó. Az M. F. T. R. „Margit“ nevű személyszállító hajója 8-án Zimony felé menvén, Dubrovicza táján, a Dunának hirtelen beállott apadása miatt zátonyra jutott. A hajó utasait egy szerb személyszállító hajó továbbította. A „Margit“ kiszabadítására még az nap leküldték Zimonyból a „Vértes“ nevű vontató hajót, de ez egyedül nem tudott vele boldogulni, míg végre 10-én estefelé két dunagőzhajózási vontató hajónak sikerült a hajót kiszabadítani.

Az első mise. Gyönyörű ünnepély zajlott le a múlt vasárnap délelőttjén Orsován. *Révai Miklós*ért, városunk régi polgárának Ritz Jánosnak fiáért, kit nemrég avattak a budapesti egyetemi templomban pappá, díszes ünnepi körmenet ment el szülei házába, hogy onnan az első mise megtartására a helybeli róm. kath. templomba kísérje. Az ünnepi szt. beszédet ez alkalommal *Rech K Géza* káplán tartotta. Mise után a fiatal papot a körmenet és a nagyszámu közönség hazakísérte, hol a lakosság apraja-nagyja sietett őt gratulációjával elhalmozni.

A vasárnapi munkaszünet s földmívelésügyi minisztériumban. *György* Endre földmívelésügyi miniszter rendeletet intézett a vezetése alatt álló minisztérium elnöki osztálya és a kebelbeli főosztályok főnökeihez, az országos vízépitési igazgatósághoz, a számvevőségi igazgatóhoz és a segédhivatali főigazgatóhoz a vasárnapi munkaszünet tárgyában.

E szerint minden vasárnapon, továbbá a sátoros ünnepek első napján és az országos ünnepeken teljes munkaszünetet engedélyez. Megengedi továbbá, hogy a személyzet a vasárnapokat és fennebb jelzett ünnepnapokat az azokat megelőző nap délutáni egy órájától kezdve, a vasárnapot, illetve ünnepet követő napon a hivatalos órák kezdetéig — minden külön engedelem és bejelentés nélkül — a fő- és székvároson kívül is előlthesse. Ugyiszintén felhatalmazza a hivatalok vezetőit, hogy husvét, pünkösöd és

karácsony másod másodünnepére, valamint a vasárnapokhoz közvetlenül csatlakozó ünnepnapra a munkaszünetnek esetenkénti kiterjesztése iránt saját hatáskörükben intézkedhessenek. Hogy azonban a váratlanul előfordulható sürgős ügyek elintézése akadályokba ne ütközék, a fentebbi engedelmények ellenére vasár- és ünnepnapokon minden főosztályban 11 órától fél egyig egy kellő tájékozottsággal bíró tisztviselőnek jelen kell lennie, kit méltányos beosztás mellett a főosztályfőnök jelöl ki. A rendelet a minisztérium szolgaszemélyzetére nézve megfelelően kiterjesztendő.

Katonai állatorvosok kiképzése

A most következő tanévtől kezdve katonai állatorvosokat kizárólag középiskolai érettségi bizonyítvány alapján fognak kiképezni. A közös hadügyminisztériumnak legközelebb kibocsátott szabályzata értelmében a jövő tanévtől kezdve a bécsi állatorvosi főiskolára évenként 20, a budapestire évenként 10 hallgatót fognak az első tanévre felvenni. A pályázat útján felvendő hallgatók egy katonatiszt felügyelete alatt külön e célra berendezett katonai kincstári épületben nyerne elhelyezést és itt kizárólag az államkincstár terhére élelmezésben, ruházatban és teljes felszerelésben részesülnek; ezenkívül pedig ugy tandijaikat, valamint a főiskolára való utazásaik alkalmával az utiköltségeket is a katonai kincstár fogja fedezni. Ezzel szemben kötelezettséget kell vállalniok, hogy hét éven keresztül katonai szolgálatot fognak teljesíteni, a mennyiben pedig tovább is megmaradnak a hadsereg kötelékében, kilátásuk van arra, hogy a legközelebb létesítendő törzs-, illetve főtörzsorvosi állásig előléphetnek. Akik mint katonai hallgatók a budapesti állatorvosi főiskolába óhajtnak magukat felvétetni, július 20-ikáig kell eziránt a budapesti IV. hadtestparancsnoksághoz folyamodványt benyújtaniok. A részletes feltételeket a budapesti állatorvosi főiskola rektori hivatala közli.

Régi hiányt lesz hivatva pótolni ez új intézkedés, a mennyiben megszünteti azt az anomáliát, mely ez ideig a polgári- és katonai állatorvosok előképzettsége tekintetében fennforgott.

Katonazene hangverseny. A Herkulesfürdőn jelenleg működő katonazenekart felváltó 43-ik cs. és kir. gyalogezred zenekara f. hó 14-én Orsován átutazván, ez alkalommal a Hille féle kerthelységben hangversenyt rendez. A hangverseny kezdete este 8 órakor, belépti díj: 40 fillér személyenként.

Műsor: Kretschner. Koronázási induló. 2. Reiterer. Nyitány a „Frühlingslicht“ cz. operettéből. 3. Alfonsó. Fatmes Launen Walzer. 4. a) Lehár F. „Ha ketten egymást szeretik“ cz. dal a „Drótostót“ cz. operettéből. b) Jonson B. C. „Az én Mollym“. 5. Gounod. Faust fantázia. 6. Kozmák. Wiener Spaziergänger. 7. Weber. Nyitány a „Büvös vadász“ cz. operából. 8. Wagner R. Fantasi „Lohengrin“ cz. operából. 9. Eilenberg. Die Mühle im Schwarzwalde. Idyll. 10. Csermak Frühlingsblüthen Mazurpolka.

Furfangos tolvajok akarták megkárosítani a múlt vasárnapon özv. *Mihalovitzky János*ét. Egy török-cigány ugyan is aranynapoleonokat akart dunaparti üzletében váltatni s mikor a megfelelő magyar pénzt megkapta észrevevén, hogy a pénzes fiókban csak 20 koronás papírpénzek vannak. 10 koronás darabokat

kért s mialatt azokat a belső szobából kihozták, egy ügyes fogással már 60 koronát elkaparított. Csakhogy a hiányra rögtön rájöttek s még idején elcsiphtették a derék urat. A pénzt a község ház zárkájában nagy lelki kinlódás után ki is adta.

Az orsovai ált. jótékonyági nőegyesület nyári ünnepélyét nem, mint közölték, augusztus 5. én, hanem 6. án fogja megtartani. Igen szép siker ígérkezik.

Kifogott holttest. Folyó hó 9-én a dubovai csendőrzárőr a Dunában egy emberi hullát látott, melyet kifogva, benne egy 12-13 éves fiúgyermeket ismertek fel. Az esetet az orsovai járásbíróhoz bejelentve, onnan Penyigei vizsgáló bíró, Dr. Nagy és Dr. Schwartz orvosokkal a helyszínére mentek. A hullát felboncolván, a megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a gyermek fürdés közben fuladt a vízbe, s valószínűleg kozlai bányász fiúcska volt.

Vízbe fulladt vendéglős. Mayerhofer N. a „Fekete Macska” vendéglőse folyó hó 11-én reggel 2 órakor fürdés közben a Dunába fulladt, holttestét még nem találták meg.

Elveszett karperec. Az elmúlt napok egyikén a rom.-kath. templom előtt egy karperec találtatott a melyben egy zöld három levelű lóhere van. Tulajdonosa az ékszer d. e. 9-10 óra között a honv. állomás parancsnokságnál átveheti.

SZÁL J. JÓZSEF,

Orsova

tisztelettel értesíti a t. közönséget, hogy a Müller-féle házban **Korona-utca 426** szám alatt

bornagykereskedést és cseréptégla raktárt

vezet, miért is legjobb minőségű fehér asztali, rizlingi, katarika és muskatály valamint kitűnő minőségű siller borait ajánlja

Az adózatlan bor ára literenként 38 fillértől felfelé.

Megadózott bor palackokban 50 fillér.

Az elsőrendű nagy fedőcserép ára 28 korona (1000 drbként.)

Az elsőrendű normális fedőcserép ára 26 korona (1000 drbként.)

Nagyban való vételnél olcsóbb árak.

1745. szám 1905. tkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az orsovai királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Szentpétery Antal** végrehajthatónak **Lekics Milán dubovai** lakos végrehajtást szenvedő ellen, 275 kor. 34 fill. tőke, ennek 1902. évi március hó 15-től járó 5% kamatai 73 kor. 24 fill. per 51 kor. 22 fill. végrehajtási már megállapított, és még felmerülő költségek erejéig az ezen kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság területén levő Dubova község határában levő és Lekics Milán tulajdonát képező, de még nem telekkönyvezett a bírósági végrehajtó által 1904. év szeptember 8-án összeirt Dubova község közlegelő területén felépített 9-öl hosszú, 4 $\frac{1}{2}$ -öl széles, égetett téglából épült, zsendellyel fedett, pince s e fölött 2 szoba, 1 konyha és 1 kamarából álló fedett bejárathú ház 1600 korona becs- mint kikiáltási ár mellett nyilvános árverés útján el fog adni, Jelen kérvényért költség fel nem számíttatván, ez megállapítható nem volt.

Határnapul 1905. évi július hó 31-iknapjának d. e. 10 órája Dubova község házához kitézetik, mely alkalommal ezen ingatlanság a becsáron alól is eladatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitétt becsár, melynek 10%-a a venni szándékozók által készpénzben vagy az 1881. évi 60. tez. 42. §-ában foglalt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes papirokban a kiküldött kezéhez bántapénz gyanánt leteendő vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverési egyéb feltételek a kebelbeli tkvi hivatalban és Dubova község előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Orsován, 1905. évi május hó 25-én.

A kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóság.

Penyigey s. k. kir. aljbíró.

Hirdetések

legjutányosabban felvétetnek

az „Orsovai Hírlap”

kiadóhivatalában.

Nincs többé iszákosság.

A csodát okozó Cozapor-ból egy próbára valót ingyen küldünk.

Kávéba, teaiba, ételbe és italba elegyíthető, s beadható anélkül hogy az illető észrevenné.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden beszéde a mértékletességről, mert ez azon hatást idézi elő, hogy az iszákosnak a szeszestál visszataszítóvá kezd válni. A COZAPOR esendesen és biztosan hat, a feleség, nővér avagy leány beadhatja az iszákosnak anélkül, hogy ez észrevenné a javulás okát.

COZA ezer és ezer családot kibékített, s a szegyetől, beestelenségtől ezer és ezer férfit megmentett, akik azután ismét erőteljes polgárokká, tevékeny kenyérkeresőkkel lettek. Számos fiatal embert a boldogsághoz vezető jó útra térített, és sok ember életét több évvel megnyújtotta.

Azon intézet, mely a valódi Cozaport bfrja, azoknak, akik ezt kívánják, ingyen küld próbát. A szer ártalmatlan voltáért kezeskedünk. 21 26

INGYEN PRÓBA.

147 szám.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje még ma az intézetnek.
A levelek 20 f-es bélyeggel látandók el.

COZA INSTITUT

(Dept. 147),

62, Chancery Lane,
London W.C. (Anglia).